

פרשת עקב | ה'תשפ"ו

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חאג' - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת עקב – הברכה שמביאה ברכה

"וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ"

(דברים ח', י')

מסופר על מרן ראש הישיבה הגרא"מ שך זצ"ל, שהיה מברך ברכת המזון מתוך סידור, במתינות ובכוונה גדולה. לאחר שסיים את הברכה פניו היו קורנות משמחה. כשנשאל על כך, הסביר שברכת המזון היא מצווה חשובה מאוד ולכן כאשר היא נאמרת כראוי היא מקור גדול לשפע, לברכה ולהצלחה בכל העניינים.

גדולי ישראל היו מעוררים במיוחד על החשיבות לברך מתוך הכתב ולא בעל-פה. כאשר האדם קורא כל מילה מתוך הסידור, הוא זוכה לריכוז גדול יותר, נמנע מטעויות ומקיים את המצווה בכובד ראש ובכוונה הראויה.

מסופר בספר 'עמוד האש' על אישה שלא זכתה להיפקד בילדים. כאשר נכנסה אל המהרי"ל דיסקין זצ"ל וביקשה את ברכתו, יעץ לה לקבל על עצמה לברך ברכת המזון מתוך סידור ובכוונה. היא קיבלה עליה את הדבר והקפידה בו, ולימים זכתה לזרע של קיימא.

בימים שבהם אנו מחפשים סגולות וישועות, כדאי לזכור שהסגולה הגדולה ביותר נמצאת ממש ליד שולחן האוכל. לאחר שסיימנו לאכול ושבענו, כדאי לעצור לרגע, לקחת סידור ולברך בנחת, במתינות ובכוונה.

ייתכן שדווקא במצווה יומיומית זו טמון מפתח גדול לשפע, לברכה ולהצלחה בחיים.

"וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ" – אכול, שבע, והודה לבורא עולם, וממילא תזכה לברכתו בכל מעשי ידיך.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

כל אדם מבקש לעצמו חיים טובים: בריאות איתנה, פרנסה ברווח, שלום בית, נחת מהילדים, הצלחה וסייעתא דשמיא בכל עניינו. האם יש בידינו דרך מעשית ופשוטה לפתוח שערי ברכה?

התורה הקדושה מלמדת אותנו בפרשת השבוע: "וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ" (דברים ח', י'). פסוק זה הוא המקור למצוות עשה מן התורה לברך ברכת המזון לאחר האכילה.

מרן השולחן ערוך (או"ח סימן קפ"ה סעיף ב') פסק שיש לברך ברכת המזון בכוונה, והמשנה ברורה מוסיף שיש להיזהר בה מאוד.

ספר החינוך (מצווה ת"ל) מבאר ששורש המצווה הוא להחדיר בלב האדם את ההכרה שכל השפע והטובה מגיעים מאת הקב"ה. **כאשר האדם מודה לבוראו על מזונו ועל כל הטובות שגמל עימו, הוא נעשה כלי לקבלת שפע וברכה נוספים.**

חז"ל מלמדים כי הברכה שורה במקום שיש הודאה והכרת הטוב. לכן, כאשר יהודי עוצר לאחר סעודתו ומברך בכוונה, הוא מחזק את הקשר שלו עם בוראו וממשיך על עצמו שפע של חסד ורחמים.

בספרי הצדיקים מובא שברכת המזון בכוונה היא סגולה לפרנסה טובה, לשמירה ולהצלחה. ה'מאור ושמש' (פרשת עקב) כתב שהאכילה והברכה בקדושה מביאות לאדם רפואה וישועה, שכן המאכל עצמו נעשה לכלי של קדושה והשפעה טובה.

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רון אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חונית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו חזרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בת פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

01/08/2026

י"ח אב תשפ"ו

פרשת עקב

הפטרה: "ותאמר ציון" ישעיה מ"ט

ר"ת	כניסה	יציאה	י"ם
21:05	19:01	20:16	21:05
21:02	19:18	20:18	21:02
21:05	19:12	20:19	21:05
21:02	19:18	20:16	21:02

העלון מוקדש לעילוי נשמת

משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מרים בת שרה ע"ה

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר

ולילד אלחנן רפאל בן איריס

ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה

לאליהו ניצרי בן ימנה

וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – בשר וחלב – חלק י"א

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

כאשר חותכים ירקות שאינם חריפים בסכין חלבי, האם מותר לאכול את הירקות עם בשר?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

חתך ירקות [שאינם חריפים] בסכין חלבי או בשרי, אם היה הסכין נקי לחלוטין מותר לאכול עם המין השני. אם היתה שמנונית על פני הסכין, יש לגרד מעט במקום החתך ויכול לאכול עם המין השני. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן צו ס"ה) כאשר חותך קישואים בסכין של בשר מותר לאכול בחלב בגרידה בלבד [פחות מכדי קליפה] ואם חתך בו לפת, כאשר הסכין נקי אפילו גרידה אין צריך. בימינו על דרך הרוב, אם לקח סכין מהארון שהוא לאחר שטיפה, אין חוששים לשמנונית.

כאשר רוצה לחתוך לחם וכדומה ואין ברשותו סכין פרווה, אפילו אם הוא רוצה לאכול את הפרווה עם חלב, מותר לחתוך את הלחם בסכין בשרי לאחר שניקה ושפשף אותו היטב. **מקורות:** בספר חכמת אדם (כלל מ ס"ד) כתב להתיר חיתוך לחם בסכין בשרי כדי לאכול עם גבינה [וכן להיפך אף שלא בשעת הדחק].

מותר מעיקר הדין לקנות מגוי פירות חתוכים כגון סברס וכיוצא, אף שחותך אותם בסכין שלו. **מקורות:** הרמ"א (יו"ד סימן צו ס"א) כתב אם יש ספק אזלינן לקולא. פסק השו"ע (יו"ד סימן קכב ס"ו) סתם כלים אינם בני יומן. מכל מקום בעל נפש יחמיר שדברים אלו מביאים לידי טהרה ונקיות. כ"כ בספר מעדני השלחן (ס"ק קעב).

מכל מקום בעל נפש יחמיר ויקנה מהם את הפירות עם קליפתם, או שיביא היהודי סכין מביתו. מה שמצוי כיום בחנויות שקונים אבטיח או שאר פירות שאינם חריפים חתוכים, מותר מעיקר הדין לקנות מן הגוי מכיוון שעל פי רוב יש להם סכינים מיוחדים לכך. **מקורות:** רמ"א (יו"ד סימן צו ס"ד). עיין להגרי"ש אלישיב זצ"ל בספר אהל יעקב (עמוד שכג). **בעל נפש יחמיר בדבר.**

מעשה קטן ומשמעותו

להלן סיפור המעובד מתוך העלון 'איש לרעהו'. יש בסיפור זה כדי ללמד אותנו עד כמה כל מעשה שאנו עושים עשוי להשפיע בעתיד, לעיתים הרבה מעבר למה שאנו מעלים על דעתנו. להלן הסיפור מפי ר' א.מ.ה: אבי שיחי' עומד בראש כולל מכובד בעיר הקודש ירושלים ת"ו. פעם אחת הגיע לשמחה, שם פגש מכר ותיק שלא ראה שנים רבות. השניים התעניינו ושאלו מה עבר עליהם במשך השנים שבהן לא התראו. המכר גילה התעניינות בכולל שבראשות אבי. בסיום השיחה אמר לו: "אני מזמין אותך לבוא לביתי. אני רוצה לתרום עבור הכולל". בד"כ ראש הכולל הוא זה שצריך לבקש להגיע לביתו של הנדיב, ואילו כאן היה הדבר להיפך. למרות זאת, לאבי לא היו ציפיות לתרומה משמעותית. הוא הבין מדבריו שלא מדובר באדם אמיד, וסבר שמדובר בסכום קטן. אך כמובן, הדבר לא מנע ממנו לבקר בבית המכר הוותיק ולזכות אותו להיות שותף בזכויות לימוד התורה בכולל.

כאשר הגיע לביתו, קיבל תרומה בסך אלף דולר – סכום מכובד מאוד, הרבה מעבר למה שציפה לקבל. ולא עוד, אלא שהמכר מיזמתו אמר: "תבוא אליי גם בשנה הבאה. אני רוצה להמשיך לתמוך בכולל שלך!". כך נמשך הדבר במשך כמה שנים. אבא הגיע לביקור, קיבל תרומה מכובדת בסך אלף דולר והוזמן להגיע גם בשנה שלאחר מכן. באחת השנים האיש העלה את סכום התרומה ל-1,800 דולר! כך נמשך הדבר עוד כמה שנים. בסיום אחד הביקורים אמר המכר הוותיק לאבא: "ודאי אתה תמה מדוע אני תורם לך סכום כה נכבד מדי שנה, אף שאינני גביר גדול. הסכום הזה גבוה בהרבה מסכומי התרומות שאני נותן בד"כ. לפני שנים, כאשר היינו בחורים, למדנו יחד בישיבת מיר. אתה ישבת במקום מסוים בביהמ"ד. בכל פעם שעברתי ליד מקומך היית מחייך אליי ושואל לשלומי. הדבר העניק לי הרגשה טובה שיש מי שבאמת מתעניין בי. השנים חלפו, כאשר פגשתי אותך ושמעתי על הכולל שלך, התעוררו בי כל אותם זיכרונות טובים. אמרתי לעצמי: 'אני רוצה לעזור לכולל הזה'. זו הסיבה שאני מתאמץ במיוחד, לתמוך בכולל שלך בסכומים גבוהים מאלה שאני נותן למקומות אחרים". כמה גדולה כוחה של מילה טובה, של חיוך ושל התעניינות כנה בזולת. אנחנו לא מודעים כמה כל מעשה אפילו הקטן ביותר עשוי להשפיע על האחר.

רפואה טבעית- מערכת העצבים ואיכות השינה – חלק א'

שינה טובה היא אחד הדברים החשובים ביותר לבריאות הגוף והנפש. בזמן שאנחנו ישנים הגוף מתקן את עצמו, מחזק את מערכת החיסון, מאזן הורמונים ומחדש אנרגיה לכל מערכות הגוף. מערכת העצבים אחראית על תהליך ההירדמות והשינה. כאשר מערכת העצבים מאוזנת ורגועה – הגוף מצליח לעבור למצב של מנוחה עמוקה, הנשימה נעשית רגועה, הדופק יורד, והגוף נכנס לשינה טבעית ומשקמת.

כאשר נמצאים במתח, עומס רגשי או לחץ – מערכת העצבים הסימפתטית נשארת פעילה. הגוף נשאר במצב של 'דריכות', והמוח מתקשה לעבור למצב של מנוחה. במצב כזה חווים *קושי להירדם *יקיצות רבות במהלך הלילה *שינה שטחית ולא מרעננת * עייפות במשך היום *מחשבות שלא מפסיקות לרוץ. בנוסף, בלוטת האצטרובל במוח מפרישה את הורמון המלטונין – הורמון השינה. ההפרשה שלו תלויה במצב מערכת העצבים ובסביבה רגועה וחשוכה. כאשר אנחנו חשופים לאור חזק, מסכים, מתח נפשי או מחשבות רבות – הפרשת המלטונין נפגעת והשינה נעשית פחות עמוקה. (גב' אליס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית)

מנינים

לקבלת העלון חנם ב-email
מידי שבוע, שלח את כתובתך
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון,
חזרה בתשובה וכו' – נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחסי בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

הגאון רבי חיים יעקב לוין זצ"ל – נולד ב-כ"ה באב ה'תרע"ב (1911) בירושלים. למד בצעירותו בתלמוד תורה ובישיבת 'עץ חיים' בירושלים. בין כותלי בית הוריו ספג אהבה ללא גבול לתורה. התמדתו המופלאה וכישרונותיו הנדירים, בד בבד עם צניעותו ובריחתו מן הכבוד, הפכו אותו עוד בצעירותו לחביבם של גאוני וזקני ירושלים. לקרבה מיוחדת זכה אצל הגאון הישיש רבי שלמה אליעזר אלפנדרי זצ"ל, שהיה משוחח בדברי תורה רק עם יחידי סגולה שמצאם ראויים לכך. בשנת ה'תרצ"א (1930) נסע ללמוד בישיבת 'כנסת בית יצחק'. בהמשך נסע ללמוד בבריסק. בשנת ה'תרצ"ג (1932) חזר לארץ ישראל ונסמך לרבנות. בשנת ה'תרצ"ח (1938) עבר לארה"ב וניהל ברבנות בסיאטל שבמדינת וושינגטון. מן הגאון ר' אהרן קוטלר זצ"ל שהיה בביתו תקופה ארוכה עם הגעתו לארצות הברית, וביקש ממנו לפתוח עמו ישיבה. רבינו סירב במשך זמן ליטול על עצמו משרה זו, אך סייע לרבי אהרן במשימה. לבסוף ייסד את ישיבת 'רבי חיים עוזר', על שם מן הגאון רבי חיים עוזר גרודז'נסקי זצ"ל.

בשנת ה'תש"ט (1948) החל לשמש כרבה של קהילת 'אגודת שלום' בגר'זי סיטי שבניו ג'רזי. במשך השנים הוצע לו לכהן ברבנותן של ערים גדולות בישראל ובהן ירושלים, אך הוא סירב. הרב הראשי לישראל, הגאון ר' יצחק אייזיק הלוי הרצוג זצ"ל, ביקש לצרפו לדייני בית הדין הרבני הגדול, ולאחר פטירתו בשנת ה'תשי"ט (1959) אף הועלה שמו כמועמד למשרת הרב הראשי לישראל, אך רבינו סירב. לבסוף נענה להצעת הרבנות של פרס חנה-כרכור, ולאחר פרישת הרב האשכנזי הקודם (הגאון ר' יהושע זליג דיסקין זצ"ל), בשנת ה'תש"ל (1970) החל לכהן כרב היישוב עד יום פטירתו. גאון, חריף ובקי עצום. חידושיו מצטיינים בסברות ישירות ובהירות. בעל מתק שפתיים, חבר הוועד הפועל של אגודת הרבנים בארה"ב, חבר ועד 'עזרת תורה', פעיל במוסדות צדקה וחסד בארץ ישראל וגבאי כבוד במוסדות רבים. ענודתן מופלא. נפטר ב-כ"ב באב ה'תשנ"ג (1993). חי 82 שנים. ציונו בבית העלמין סנהדריה בירושלים.

אביו: הגאון הצדיק ר' אריה (אבי האסירים). **אימו:** מרת ציפורה-חנה (בת ר' דוד שפירא, רב בקובנה). **אשתו:** מרת שלומית (בת ר' יהודה לייב לוין, מרבני לונדון). נישא בשנת ה'תרצ"ה). **מרבנותיו:** הגאונים ר' קוק, ר' ברוך דב ליבוביץ, ר' יצחק זאב סולובייצ'יק, ר' איסר זלמן מלצר. **חברותא:** מן ר' שלמה זלמן אורבך. **ילדיו:** ר' בנימין בנג'י (רב ביה"כ 'אחדות ישראל' בירושלים), ר' דוד (שימש כראש מועצת 'פרדס חנה'), ר' אברהם יצחק ובת נוספת. **מספריו:** **יחיל המקדש** - על סדר קודשים שבתלמוד, על היד החזקה של הרמב"ם **יחיל המלך** - על משנה תורה לרמב"ם **פירוש על הספר ראש מילין**.

רבינו היה מועמד מספר פעמים לכהן כרבה של ירושלים. בפעם הראשונה היה זה לאחר פטירת רבה של ירושלים, דודו הגדול, הגאון רבי צבי פסח פראנק זצ"ל. משלחות הגיעו אליו כדי לשכנעו לקבל את המשרה, אבל הוא השיב כי נוח לו יותר לשבת בקהילה קטנה, שבה יוכל להמשיך בלימודיו בשלווה. לאחר שעלה לארץ וניהל כרבה של פרדס חנה, ניסו שוב רבים ללחוץ עליו שיסכים לקבל את רבנות ירושלים, אך גם הפעם ויתר על משרה רמה זו.

את ויתורו נימק במעשה שאירע שנים רבות קודם לכן. בנערותו הלך ערב אחד עם אביו הצדיק רבי אריה זצ"ל, וכשעברו באחת הסמטאות הבחינו באישה העוסקת בתיקון גרביים לאור פנס הרחוב. רבי אריה שאל אותה לפרש מעשיה. האישה ענתה שמכיוון שהיא אלמנה ואין לה כסף לממן את לימודי בנה ב"חיידר", היא נאלצת לעבוד בעבודה זו, ומכיוון שאין באפשרותה להאיר את ביתה, היא ממשיכה את עבודתה לאור פנס הרחוב. הייתה זו אמו של הגאון רבי בצלאל ז'ולטי זצ"ל. לאחר שנים, כשהציעו לרבינו לקבל את רבנות ירושלים, וכששמע שהמועמד השני למשרה הוא רבי בצלאל ז'ולטי, ויתר מיד על מועמדותו, כדי שאותה אלמנה שהתמסרה כל כך לתורת בנה תזכה לנחת ממנו כאשר יתמנה למשרה החשובה של רבה של ירושלים. (מעובד מתוך 'דרך אבות')

רבינו ברח מן הכבוד והיה עניו מופלא. למרות ההצעות החשובות שהוצעו לו, ובהן רבנות ירושלים, סירב הצדיק פעם אחר פעם. הוא ביקש לשבת במקום צנוע ולעסוק בתורה. על גאונותו מסופר כי ספרו הראשון, 'יחיל המקדש', על סוגיות עבודת בית המקדש שבסדר קודשים, הודפס בירושלים בשנת ה'תרצ"ז, שנים אחדות לאחר שנכתב, בטרם מלאו לו עשרים שנה. הספר היכה גלים בעולם התורה וזכה להערכה רבה.

רבינו סיפר בדרשה שנשא לפני שנים על אביו הצדיק רבי אריה זצ"ל: לפני כיובל שנים הייתי עדיין ילד קטן. לביתנו נכנסו הוריו של תלמיד אחד, שהיה שובב, פרוץ ומפריע. ההורים התלוננו קשות על בנם והפליגו בגנותו. אבא הפסיק אותם ואמר: 'על בנכם אתם מדברים כך? הרי הוא ילד טוב וחביב, יש בו מעלות רבות ומידות טובות. אתם צריכים רק סבלנות, ועוד תזכו ממנו לנחת רב'. אני, כילד קטן, הכרתי היטב את אותו ילד ואף סבלתי ממנו רבות. כששמעתי את דברי אבי, התפלאתי מאוד: כיצד הוא יכול לומר כך על אותו ילד?

כשיצאו ההורים שאלתי את אבי מדוע דיבר כך. הוא השיב לי: 'בני, ראשית, אם ההורים ערים לבעיה ומתלוננים עליה – זה כבר הרבה וחובתי ללמד עליו זכות. ועוד, כאשר הילד ישמע מהוריו את תגובתי, הדבר ישפיע עליו הרבה יותר מאשר אילו הייתי מסכים לדבריהם. דע לך שלכל אדם יש מעלות ומידות טובות, אלא שיש כאלה שאינם יודעים עליהן. עלינו ללמוד וללמד כיצד לפתח את הטוב האצור בכל ילד ולהוציאו מן הכוח אל הפועל'. לפני מספר שנים פגשתי באקראי את אותו ילד שובב. כיום הוא יהודי מכובד, בראוריין, הנושא במשרה חשובה. זה כחמישים שנה שלא ראיתיו. גלגלנו שיחה, ובתוך הדברים סיפרתי לו על אותו ביקור של הוריו בביתנו. הוא זכר היטב את המקרה, וכך סיפר לי: "כאשר הוריי שבו מבית אביך שאלתי אותם: מה אמר עליי רבי אריה? הם השיבו לי שברגע שהחלו להתלונן עליי הוא לא נתן להם לדבר, אלא החל לספר בשבחי ולמנות את מעלותי ואת הטוב שבי. כששמעתי זאת מהוריי, נתקפתי בושע עצומה ואמרתי בליבי: האם כך אני נחשב בעיני רבי אריה? ואני חשבתי שפסול אני בעיניו. מאז החלטתי לעשות כל שביכולתי שלא לאכזב אותו. מאותו ערב הפכתי ממש לאדם אחר. אהבתי לרבי אריה גדלה מיום ליום, ויחד עמה גדלה שקידיתי בתורה, וגם התנהגותי השתפרה. זה מה שעשה אותי למה שאני היום". (מעובד מתוך 'ישורון')

הכיבוד העשיר ומגשי העוגיות היוקרתיות עדיין נותרו על השולחן. האווירה הייתה שמחה ועליזה, אך היה ברור לכל הנוכחים שלאחר ה"לחיים" החגיגי מתחילה העבודה הקשה בחיים האמיתיים.

הסופרמרקט 'גדול בזול', שעבר כעת לידיים חדשות, יצטרך לעבור שינויים רבים כדי להוציא אותו מהגירעון שנקלע אליו בשנים האחרונות, מה שכמעט הביא את בעליו לפשיטת רגל. עד שהגיעו ברוך ועוזי – צמד אנשי עסקים שהחליטו לרכוש את הסופר ולהפוך אותו לרווחי.

כבר למחרת התיישבו השניים על תוכנית עבודה. היה ברור שהיא תהיה כואבת והם יצטרכו לפטר חלק מהעובדים הוותיקים, אך עדיין הדבר עדיף על פני סגירת הסופר לחלוטין, מה שהיה מוביל לפיטור כל העובדים.

למחרת, ברוך ועוזי הסתובבו בסופר כדי לנסות ולהבין כיצד ניתן לחסוך בעלויות. עם הזמן החלה להתגבש בראשם תוכנית: לאחראי על מחלקת הלחם יש זמן פנוי רב, וכך גם למנהל מחלקת התינוקות. ניתן לאחד את שתי המחלקות תחת עובד אחד ולחסוך בכוח אדם מיותר. ללא ספק, מחסנאי אחד יספיק במקום שניים.

גם בתחום האבטחה הם הגיעו למסקנה שכיום ניתן לעקוב באמצעים טכנולוגיים שונים אחר אנשים הנוטים שלא לשלם עבור הקנייה, ובעצה אחת החליטו השניים שאין צורך במאבטח בכניסה לסופר וניתן לוותר עליו.

שרגא עבד בסופר במשך ארבע-עשרה שנים כמאבטח, אך הוא לא הופתע במיוחד כאשר נקרא אל המשרד והובהר לו שלמרות הכאב שבדבר, נאלצים לפטר אותו כדי לשמור על מקום עבודתם של שאר חבריו. הוא קיווה עד הרגע האחרון שלא יאלצו לפטר אותו, אך תקוותו נכזבה.

לצמד השותפים היה ברור שלאחר הקיצוצים שנקטו, עם כל הכאב הכרוך בהם, יתחיל הסופרמרקט לחזור למסלול והרווחיות תעלה מיום ליום. אולם לאחר מספר שבועות התברר שהדברים אינם קורים כמתוכנן. אומנם עלויות התפעול ירדו בצורה משמעותית, אך במקביל גם ההכנסות החלו לרדת בפתאומיות, ללא כל סיבה הגיונית.

עוזי וברוך ניסו בכל דרך אפשרית להבין היכן טעו, אך לא ממש הצליחו. גם מסע פרסום שכונתי, שאילץ אותם להיפרד מעוד כמה אלפי שקלים, לא עשה את העבודה, והם הרגישו אובדי עצות.

אותו יום היה זה עוד בוקר שגרתי. מבט ביומנו של ברוך הזכיר לו שנקבעו לו בדיקות אצל הרופא. הוא הרים טלפון לעוזי כדי לעדכן אותו על האיחור הצפוי. "עוזי, בוקר טוב. יש לי מספר בדיקות אצל הרופא, אני מקווה שהכול

בסדר", אמר ברוך. "תשמור על עצמך", השיב עוזי. ברוך חש שמצבו הביש של הסופר משפיע גם על בריאותו, והיה לו ברור שגם אצל שותפו המצב אינו שונה.

"תודה, עוזי", הודה ברוך ויצא לעבר המרפאה. בד"כ, בשעות הבוקר המרפאה השכונתית שקקה חיים, אך הבוקר היה שקט לשם שינוי. ברוך התיישב בחדר ההמתנה וחיכה שיקראו לו.

"בוקר טוב!" נשמע לפתע קולו של אדם מבוגר, שהעיר אותו מהרהוריו. "בוקר טוב גם לך", השיב בחיוך. "אתה מהסופר, נכון?" שאל הזקן החביב. "כן", השיב ברוך, שכעת הבין מאין הוא מכיר את הקשיש הנחמד, שנמנה עם לקוחות הסופר.

"הרבה זמן לא ראיתי אותך", אמר ברוך. "אתה מרגיש טוב?" "כן, הכול בסדר", השיב הקשיש. "נו, אז למה לא רואים אותך כבר אצלנו בסופר?" ניסה ברוך לברר. הזקן השיב. "יש לי שכן טוב שעורך עבורי את הקניות".

ברוך הרגיש שיש כאן משהו נוסף המסתתר מתחת לפני השטח. "אולי יש עוד משהו שגורם לך לא לבקר אותנו?" הוא לא התכוון לוותר. הזקן חייך במבוכה. "אתה צעיר מדי בשביל להבין את זה", השיב. "אולי בכל זאת?" ברוך לא הרפה. הוא הרגיש שעלה על קצה החוט לפתרון הבעיה של הסופר.

"הכל בגלל שרגא", אמר הזקן. ברוך השיב: "אבל שרגא כבר לא עובד אצלנו", אמר. "בדיוק בגלל זה גם אני כבר לא מגיע. אתם חושבים שאדם מגיע למכולת רק כדי לקנות לחם וחלב? ממש לא. בשבילי, ובשביל רבים כמוני, הסופר מהווה הזדמנות לפגוש אנשים, לשוחח ולהפיג מעט את הבדידות. שרגא היה מתעניין בי, שאל על הילדים ועל הנכדים, מחליף איתי כמה מילים. הלחם, החלב והביצים היו רק היתרוץ. עכשיו אין לי כ"כ טעם להגיע לסופר – לי ולעוד רבים מחבריי".

דלת חדרו של הרופא נפתחה, והזקן פסע פנימה, מותיר את ברוך מהורהר. באותו בוקר קיבל שרגא שיחת טלפון. הוא התבקש להגיע למשרד הסופר. התברר שיותר משהוא זקוק למקום העבודה בסופר – הסופר זקוק לו. לא חלף זמן רב, ושרגא שב לעמוד בפתח הסופר כשהוא מקבל את פני הלקוחות בחיוך, מתעניין בשלומם ומעניק להם אוזן קשבת.

לא פלא שלאחר שבועות ספורים חזר הסופר להתמלא בלקוחות. הם הגיעו לקנות, אך לא פחות מכך – להרגיש שיש מי שרואה אותם, מקשיב להם ומתעניין בהם באמת. כך התברר לברוך ולעוזי שיעור חשוב: לא תמיד הנכס הגדול ביותר של העסק הוא המדפים, המחסנים או המוצרים. לפעמים הנכס היקר ביותר הוא דווקא האדם שמעניק חיוך, מילה טובה ותחושת שייכות – דברים שאי אפשר למדוד במספרים, אך ערכם גדול מכל חיסכון כספי. מעובד מתוך עלון "נזר ברוך" – טבריה.

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
אביבה בת אריין ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה
מישאל אסתר בת זרהה ע"ה
אברהם בן דינה ז"ל

הרב שבתאי בן אסתר יא אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן יצחק ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
סלים בן פרחיה ז"ל
לטיף בן פרחיה ז"ל
דניאל רפאל בן חגית ז"ל
יהודה בן סעידה ז"ל
עפאת בת השמת ע"ה

ולד יחיא בן יוסף ז"ל
יצחק בן ברוק דב ז"ל
שרה בת נרקיס ע"ה
אביגדור בן גלילי ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל
מאיר בן נעמי ז"ל
זילפה בת רנדה ע"ה
אביבה לוי ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל
שרה בת מורבר רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעמה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל
גורג'יה בת נעמה ע"ה